

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรต่างๆ กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสของสตรีสมรสวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สตรีสมรสแล้วที่ช่วงอายุระหว่าง 20-40 ปี และเป็นผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบเลือกตอบและเติมความ จำนวน 9 ข้อ

ชุดที่ 2 แบบสอบถามที่เป็นมาตรวัดประเมีนค่า มี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 มี 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 มาตรวัดคุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 มาตรวัดประสิทธิภาพของการสื่อสาร จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 3 มาตรวัดความสมานฉันท์ทางบทบาท จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 4 มาตรวัดความเสียเปรียบสัมพัทธ์ จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 5 มาตรวัดความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ได้แก่ มาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรส จำนวน 43 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+
คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. หาค่าความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรทำนายนายและตัวแปรเกณฑ์
2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวแปรทำนายนาย และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรทำนายนายกับตัวแปรทำเกณฑ์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
3. หากกลุ่มตัวแปรทำนายนายที่สามารถทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรสของสตรีสมรสวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน หรือแบบลำดับขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)
4. สร้างสมการทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของสตรีสมรสวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร ในรูปของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรร กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสของสตรีสมรสวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่ทำงานแล้ว ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสของกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ในระดับสูงสุด คือ ประสิทธิภาพของการสื่อสาร ($r = .795$)

ในระดับสูง คือ ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต ($r = .763$)

ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ ความเสียเปรียบสัมพันธ์ ($r = .669$)

ในระดับปานกลาง คือ ความสมานฉันท์ทางบทบาท ($r = .632$)

ในระดับต่ำสุด คือ การได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต คือ พ่อแม่ของตน ($r = .288$)

ในระดับต่ำ ได้แก่ คุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา การได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต คือ พ่อแม่ของคู่สมรส และญาติพี่น้องของตน ($r = .28, +.223$ และ $.221$ ตามลำดับ)

1.2 ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในระดับต่ำสุด คือ ระดับการศึกษา ($r = .18$)

ในระดับต่ำ คือ รายได้ของครอบครัว ($r = .149$)

1.3 ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในระดับต่ำ คือ การได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต คือ ญาติพี่น้องของคู่สมรส ($r = .121$)

2. กลุ่มตัวทำนายที่สามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 กลุ่มตัวทำนายที่สามารถร่วมกันทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 มี 6 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิภาพของการสื่อสาร ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต ความเสียเปรียบสัมพันธ์ การได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต คือ พ่อแม่ของตน ระดับการศึกษา และ คุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา ($R = .8671$) สามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของความพึงพอใจในชีวิตสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง ได้ร้อยละ 75.19 ($R^2 = .7519$)

2.2 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายที่มีความสำคัญในการทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรสของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ตัวทำนายที่มีความสำคัญตามลำดับดังนี้

อันดับแรก ความเป็นเพื่อนคู่ชีวิต ($\beta = .38$) อันดับสอง ประสิทธิภาพของการสื่อสาร ($\beta = +.355$) อันดับสาม ความเสียเปรียบสัมพันธ์ ($\beta = .182$) อันดับสี่ การได้รับการยอมรับจากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต คือพ่อแม่ของตน ($\beta = .091$) อันดับห้า ระดับการศึกษา ($\beta = +.076$) และอันดับสุดท้าย คือ คุณภาพชีวิตสมรสของบิดามารดา ($\beta = .065$)

2.3 สมการทำนายความพึงพอใจในชีวิตสมรสของกลุ่มตัวอย่าง เป็นดังนี้

ในรูปคะแนนดิบ

$$\begin{aligned} \text{MSS} = & 29.08 + 1.463 \cdot \text{ECS} + 1.209 \cdot \text{CSS} + 0.628 \cdot \text{RDS} + 5.544 \cdot \text{Y81} \\ & + 7.341 \cdot \text{Y4} + 0.283 \cdot \text{QMP} \end{aligned}$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\begin{aligned} \text{MSS}_2 = & .355 \cdot \text{ECS}_2 + .38 \cdot \text{CSS}_2 + .182 \cdot \text{RDS}_2 + .091 \cdot \text{Y81}_2 \\ & + .076 \cdot \text{Y4}_2 + .065 \cdot \text{QMP}_2 \end{aligned}$$

ข้อ เสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสในวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง (วัยกลางคน อายุ 40 - 60 ปี) และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย (วัยชรา อายุ 60 ปีขึ้นไป)
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความพึงพอใจในชีวิตสมรสในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เช่น ครูอาจารย์ แพทย์ พยาบาล หนายความ ตำรวจ ทหาร วิศวกร แอร์โฮสเตรส สจ๊วต พนักงานบัญชี นักบริหาร เลขานุการ นักร้อง ดารา พนักงานขาย ผู้บริหารธุรกิจระดับสูง ฯลฯ

3. ความรู้การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคัดสรรกับความพึงพอใจในชีวิตสมรส
ในกลุ่มที่เปรียบเทียบกันได้ เช่น กลุ่มสามี-ภรรยา กลุ่มสตรีสมรสที่ทำงานนอกบ้าน-แม่บ้าน
กลุ่มที่มีบุตร-ไม่มีบุตร กลุ่มที่มี-ไม่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรส

4. ความรู้การศึกษาปัจจัยคัดสรรอื่นๆ ที่คาดว่าจะส่งผลต่อความพึงพอใจในชีวิตสม
รสของบุคคลได้ เช่น บุคลิกภาพ บทบาททางเพศ